

slag, og jeg skal blot hertil, i Anledning af en Ottring, som Fleertallet har brugt i Betænkningen, og som ogsaa taften yderligere er bleven fremhævet, seie, at jeg troer, at, hvad jeg i mit Votum har yttret, maa erkjendes for rigtigt, det nemlig, at, dersom man gik ind paa den af Udvalgets Fleertal foreslaaede Indskrænkning, vilde den ligefremme og umiddelbare Følge heraf kun være en extra ordinær Besparelse til Fordeel for Statskassen, ved Inddragelsen af en i Budgettet normeret Gage. — Det er aldeles klart, at vi i denne Lov ikke kunne tage Beslutning om Anvendelsen af dette saaledes besparede Beløb, og jeg tvivler høiligt paa, at det overhovedet ligger indenfor Thingets Omraade at kunne med Sikkerhed beslutte en saadan Anvendelse, hvor hensigtsmæssig denne end kunde være, og navnlig en saadan, som er antydet af Fleertallet. Jeg troer derfor, at det staaer fast, at der ved at vedtage det af Fleertallet foreslaaede Tillæg kun er Spørgsmaal om foreløbigt at vinde en Besparelse paa Statsbudgettet. Men der er andre Hensyn, som væsentligt her bør tages i Betragtning. Jeg tilstaaer imidlertid, at Børderingen af disse meget kommer til at beroe paa et subjectivt Skøn, og at det af flere Grunde ikke er ønskeligt at gaae ind paa nogen udførlig Udvikling deraf. Jeg skal derfor indskrænke mig til en aldeles kort Ottring, som jeg ikke troer i nogen Henseende vil findes anstødelig, idet jeg nemlig udtaler det som min Overbeviisning, at det er saa langt fra, at det, som af Udvalgets Fleertal antydet, skulde være hensigtsmæssigt og passende at benytte nærværende Apanagelov til Indførelsen af det her nævnte Princip, saa langt fra siger jeg, at jeg neppe hertil kunde tænke mig et Tidspunkt, der var mere uheldigt og ubeleiligt valgt. Jeg kan derfor ikke Andet end tiltræde den ærede Finantsministers Ottring, at det vilde være et „Misgreb“ af Thinget, hvis det gik ind paa at vedtage en saadan Bestemmelse, og selv om jeg indrømmede, at det ogsaa — saaledes som den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds udtalte — vilde være et Misgreb af Regjeringen, ikke derefter at ville indstille Loven til Hs. Majestæts Stadsæstelse, vilde i alt Fald heri efter

min Formening kun indeholdes en daarlig Trøst for os.

Monrad: Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Escherning) har gjort gjældende, at, dersom man ikke vedtog denne Bestemmelse, vilde derved Brodet blive taget ud af Munden paa dem, som havde Rettighed dertil. Hele den Betragtningssmaaede, som ligger til Grund for, at en Plads bliver borttagen fra Andre, der kunne have Rettighed dertil, forekommer mig ikke at stemme med de Anskuelser, som den nævnte ærede Rigsdagsmand har gjort gjældende med saamegen Kraft, at man nemlig slet ikke skulde ønske saadanne højere Poster. Den ærede Rigsdagsmand vil vist saaledes have i Grindring, at han som Medlem af det første Finantsudvalg, der her blev nedsat, angaaende Hærvæsenet har udtalt den bestemte Anskuelse, at der ikke skulde være nogen højere Grad end Oberst, og at man derimod skulde bruge Lønningens beløbet for de højere militaire Embedsmænd til at forbedre Underclassernes Kaar. (Escherning: Maa jeg bede om Ordet!) Hvis den ærede Formand tillader det, skal jeg oplæse et Par Ord af den Betænkning, hvortil jeg figter; der staaer: „Man har anseet det for hensigtsmæssigt, at Antallet af de kostbare Befalingsmænd i Overofficersclassen formindskes, og derimod Antallet af Befalingsmændene af Underclasserne forøges, stilles paa en gunstigere Fod og ikke bindes for længe til Tjenesten. Det maatte formeentlig ansees for en Nødvendighed, at foreløbigt ingen Forfremmelse skeer udover Oberst i Landhæren og Commandeur i Søhæren, saalænge nye Planer ikke have faaet Lovskraft“. Den ærede Rigsdagsmand . . . (Escherning: Læs videre!) „Foraaavt Hærføringen kræver højere Befalingsmænd, maae dertil ansættes Oberster med Generals Titel og Gagetillæg og Commandeurer med Admirals Titel og Gagetillæg, men uden virkelig Forfremmelse“. Jeg har forstaaet den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Escherning) saaledes, at de højere Pladser kun da skulde besættes, naar man i enkelte Tilfælde virkelig havde Trang til dem, og at de ikke stadigt skulde være besatte. Saaledes har jeg altid opfattet ham; det er muligt, at